

Gömülen Benim

– KARAM-41 · 13 Ağustos 2018

---

içime sulusepken yağardı sevmelerin
sırılsıklam olurdum

kelebek mavisi gözlerin susuşlara kapanırdı
derinliğine düşerdim

ürpermek kaybolmaktı bakışlarında
kıyılarımdaki fırtınalardan
tebessümlerine sığınurdım

hüzünlerin gülümsemelerimin ıslaklığında erirdi
göğsüme sığınırdı biçareliğin ağlardın
öperdim masum hallerinin ıstıraplarını

bir gül kadar narindi susuşların
bir ıtır gibi gizemli
hasretlerime buhurlar saçardı nefesin
koklardım damarlarımda zerrelerini

özlemlerin ısırdığında
acırdı arzularım
gözlerindeki kutuplara giderdi yüreğim
titreyerek yanardım

bir ömür kadardı sabırsızlığım
çözülmesini beklerdim donmuş uzaklıklarının
mesafeler tükenirdi kollarımda
göz bebeklerine sarıldığımda ıslanırdım

mevsimlerin adı sendin
acı ve elem sevgindi gülmelerinde
çilelerimin mutluluğuydun kirpiklerimin neminde

kökleri bağrımda bir ağacın gölgesindesin şimdi suskun
yıldızlar inmiş yüreğinden saçlarıma

dudaklarım öpmekte hatıranı buğulu toprakta mahzun

ellerimde kasım patları
üzerine örtüyorum kalbimin kırıntılarıyla
kahrolarak incitmeden
darmadağın bir bedeninin içinde bir avuç külüm

bıraktıklarınla hep bendesin

yaşayan sensin
gömülen benim